

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w P., VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sąd. Dawid Lesiakowski

w obecności Prokuratora Jarosława Anioła

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 3 czerwca 2016 roku sprawy:

Z. M. urodzonego (...) w P., syna Z. i M. z domu F.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie(...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin. Kara została wykonana;

II. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Kara została wykonana;

III. Sądu Rejonowego w P. z dnia(...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin. Kara została wykonana;

IV. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Kara została wykonana;

V. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Kara będzie wykonywana w okresie od (...) roku do(...)roku;

VI. Sądu Rejonowego w P. z dnia(...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Kara będzie wykonywana w okresie od (...)roku do dnia (...)roku;

w przedmiocie wydania wyroku łącznego:

1. na podstawie art. 85 § 1, 2, 3 k.k., art. 86 § 1 k.k., orzeczone w punktach V i VI kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i wymierza skazanemu Z. M. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 576 § 1 kpk wyroki opisane w punktach V i VI w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności uznaje za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

3. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w punktach I, II, III, IV;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 56/16

UZASADNIENIE

Z. M. został skazany następującymi wyrokami:

VII. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie(...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin. Kara została wykonana.

/dane o karalności – k. 20-22;

akta sprawy(...)/

VIII. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Kara została wykonana.

/dane o karalności – k. 20-22;

odpis wyroku w sprawie(...)- k. 24;

obliczenie kary – k. 25;

zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy – k. 26/

IX. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin. Kara została wykonana.

/dane o karalności – k. 20-22;

akta sprawy (...)/

X. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Kara została wykonana.

/dane o karalności – k. 20-22;

akta sprawy(...)/

XI. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie(...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Kara będzie wykonywana w okresie od (...)roku do (...)roku.

/odpis wyroku w sprawie(...)- k. 10;

odpis postanowienia w sprawie(...)- k. 11;

obliczenie kary – k. 12;

opinia o skazanym – k. 13-14;

dane o karalności – k. 20-22;

akta sprawy (...)/

XII. Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Kara będzie wykonywana w okresie od(...)roku do (...)roku.

/odpis wyroku w sprawie (...)– k. 9;

dane o karalności – k. 20-22;

akta sprawy (...)/

Skazany przebywa w warunkach izolacji więziennej od dnia 29 lipca 2015 roku. Początkowo przebywał wA. Ś. P. a od dnia 25 sierpnia 2015 roku przebywa w Zakładzie Karnym w G.. Zachowanie skazanego jest przeciętne. Nie był karany dyscyplinarnie. Raz był nagradzany. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej tzw. grypsujących. Wobec przełożonych prezentuje postawy i zachowanie dobre. Jest osobą spokojną, kulturalną, chętnie wykonującą polecenia przełożonych. W grupie współosadzonych układa sobie poprawne relacje. Nie dokonywał aktów agresji i samo-agresji. Nie były względem niego stosowane środki przymusu bezpośredniego. Nie brał udziału w zdarzeniach nadzwyczajnych. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie jest zainteresowany na zmianę na system programowego oddziaływania. W dobrym stopniu dba o ład i porządek w celi mieszkalnej. Czas wolny spędza głównie na oglądaniu programów telewizyjnych, czytaniu prasy i rozmowach z współosadzonymi. Z. M. wykazuje umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw oraz dotychczasowego trybu życia. Nie wyciągnął jeszcze właściwych wniosków ze swoich doświadczeń życiowych. Jest żonaty po raz drugi. Z poprzedniego związku posiada troje dzieci. Na każde z tych dzieci posiada zobowiązanie alimentacyjne w kwocie po 270 złotych miesięcznie. Z aktualnego związku skazany posiada jedno dziecko, które urodziło się w sierpniu 2015 roku. Z. M. utrzymuje kontakt zewnętrzny z żoną, za pośrednictwem korespondencji oraz rozmów telefonicznych. Po opuszczeniu Z. K.skazany zamierza zamieszkać z żoną. Z. M. posiada wykształcenie podstawowe bez wyuczonego zawodu. Aktualnie nie jest zainteresowany podniesieniem poziomu wykształcenia lub zdobyciem kwalifikacji zawodowych. Aktualnie skazany jest nieodpłatnie zatrudniony w jednostce penitencjarnej w warsztacie remontowym. Z nałożonych w tym zakresie wobec niego obowiązków wywiązuje się dobrze. Po opuszczeniu Z. K., skazany zamierza powrócić do zajęć, którymi zajmował się przed osadzeniem tj. pracą na budowie, w warsztacie samochodowym oraz zakładzie kamieniarskim. Prognoza penitencjarna wobec Z. M. jest pozytywna. Nie będzie on wymagał pomocy finansowej po opuszczeniu Z. K..

/opina o skazanym – k. 13-14/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się, w przypadku stwierdzenia podstaw do orzeczenia kary łącznej.

Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015r., poz. 396) doszło do nowelizacji przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego tj. zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych. Nowelizacja ta weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia (...)roku w sprawie (...)skazał Z. M. za przestępstwa z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Wyrok uprawomocnił się w dniu 5 lutego 2016 roku.

W myśl art. 85 § 1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną.

Zgodnie z art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 kk. Tym samym po dokonanej w dniu 1 lipca 2015 roku nowelizacji Kodeksu karnego, można łączyć jedynie te kary, które podlegają wykonaniu.

Dlatego też w niniejszej sprawie zachodzi brak warunków do wydania wyroku łącznego w zakresie wyroków opisanych w punktach I, II, III, IV, gdyż kary w tych sprawach zostały już wykonane.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w punktach I, II, III, IV (pkt 3 wyroku).

Natomiast zgodnie z powyższymi przesłankami formalnymi, w przedmiotowej sprawie możliwe jest wymierzenie skazanemu kary łącznej na podstawie wyroków opisanych w punktach: V i VI.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, orzeczono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta aktualnie jest wykonywana w okresie od (...)roku do (...)roku.

Sądu Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 21 stycznia 2016 roku w sprawie (...)za przestępstwo z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, wymierzył Z. M. karę 1 roku pozbawienia wolności. Skazany będzie odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od (...)roku do (...)roku.

Tym samym w niniejszej sprawie Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 85a kk orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Tym samym Sąd wymierzając karę łączną według regulacji obowiązujących po dniu 1 lipca 2015 roku, w znacznej części kieruje się podobnymi przesłankami o których mowa w art. 53 § 1 kk, dotyczącymi wymierzenia kary jednostkowej.

Z. M. jest osobą wielokrotnie karaną. Nadto był już skazany za przestępstwo popełnione w warunkach recydywy szczególnej podstawowej. Dopuszczał się on przestępstw na szkodę swoich najbliższych – małoletnich dzieci.

Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd uwzględnił również przebieg procesu resocjalizacji Z. M.. Co do zasady przemawia ona na korzyść skazanego.

Z załączonej opinii wynika bowiem, iż nie był on karany dyscyplinarnie. Raz był nagradzany. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej tzw. grypsujących. Wobec przełożonych prezentuje postawy i zachowanie dobre. Jest osobą spokojną, kulturalną, chętnie wykonującą polecenia przełożonych. W grupie współosadzonych układa sobie poprawne relacje. Nie dokonywał aktów agresji i samo-agresji. Nie były względem niego stosowane środki przymusu bezpośredniego. Nie brał udziału w zdarzeniach nadzwyczajnych. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. W dobrym stopniu dba o ład i porządek w celi mieszkalnej. Czas wolny spędza głównie na

oglądaniu programów telewizyjnych, czytaniu prasy i rozmowach z współosadzonymi. Z. M. utrzymuje kontakt zewnętrzny z żoną, za pośrednictwem korespondencji oraz rozmów telefonicznych. Po opuszczeniu zakładu karnego skazany zamierza zamieszkać z żoną. Skazany jest nieodpłatnie zatrudniony w jednostce penitencjarnej w warsztacie remontowym. Z nałożonych w tym zakresie wobec niego obowiązków wywiązuje się dobrze. Po opuszczeniu Z. K., skazany zamierza powrócić do zajęć, którymi zajmował się przed osadzeniem tj. praca na budowie, w warsztacie samochodowym oraz zakładzie kamieniarskim. Prognoza penitencjarna wobec Z. M. jest pozytywna. Nie będzie on wymagał pomocy finansowej po opuszczeniu zakładu karnego.

Jednocześnie jednak Sąd dostrzega, iż przedstawiona opinia o skazanym zawiera pewne elementy, które nie świadczą na korzyść skazanego. Zachowanie skazanego jest bowiem ogólnie oceniane jako przeciętne. Z. M. wykazuje umiarkowanie krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw oraz dotychczasowego trybu życia. Nie wyciągnął jeszcze właściwych wniosków ze swoich doświadczeń życiowych. Z. M. posiada wykształcenie podstawowe bez wyuczonego zawodu. Aktualnie nie jest zainteresowany podniesieniem poziomu wykształcenia lub zdobyciem kwalifikacji zawodowych. To zaś pozwala na ustalenie, iż nie jest zainteresowany zwiększeniem swoich możliwości podjęcia lepszej pracy zarobkowej na aktualnie trudnym rynku pracy. Natomiast uzupełniając wykształcenie lub podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe niewątpliwie miałby większą szansę wywiązywania się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego. Jak widać nie jest jednak tym zainteresowany a jego odmienne twierdzenia, w tym zakresie, jawią się jako głośłowne.

Przy wydaniu wyroku łącznego Sąd rozważał ponadto, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek przedmiotowy lub podmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak.

Z. M. dokonał czynów objętych wyrokami wskazanymi w punktach V i VI w dość znacznej odległości czasowej tj. pomiędzy czynami istnieje przedział dwóch i pół roku czasu.

Czyny te zostały wymierzone w tożsame dobra chronione prawem. Są to przestępstwa uporczywego uchylania się od alimentacji.

Przywołane okoliczności wskazują, iż związek przedmiotowy pomiędzy przypisanymi skazanemu czynami nie jest zupełnie ścisły.

W rozpoznawanej sprawie istnieje natomiast bliskość strony podmiotowej dokonanych przestępstw. Wszystkie zostały popełnione umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Tożsame są też osoby pokrzywdzone.

Pamiętać jednak należy, iż podobieństwo przestępstw oraz podobny sposób działania sprawcy nie zawsze przemawia na korzyść skazanego. Nie do przyjęcia jest bowiem założenie, iż należy promować sprawcę tylko dlatego, że dopuszcza się tożsamych lub podobnych przestępstw, działając w podobny sposób.

Trudno bowiem byłoby uzasadnić dlaczego np. przestępcy stale trudniącemu się włamaniami i kradzieżami wymierzać karę łączną, kierując się zasadą absorpcji (zob. wyr. SN z 30.8.1979 r., II KR 232/79, OSNKW 1980, z. 1, poz. 5). Taka sama ocena należy się zachowaniu sprawcy, który notorycznie unika obowiązku alimentacyjnego względem dzieci.

Konkludując, Sąd łącząc kary, zastosował zasadę asperacji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku).

Z. M. winien zdawać sobie sprawę, że instytucja wyroku łącznego nie jest instrumentem służącym bezwarunkowej poprawie jego sytuacji poprzez skrócenie okresu pobytu w zakładzie karnym. Kara orzekana w wyroku łącznym nie przestaje być karą, co oznacza, że stoją przed nią te same zadania w zakresie tak resocjalizacyjnym, jak i prewencyjnym. Wreszcie – wymiar kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym nie może stwarzać wrażenia faktycznego „darowania” kary, które przynależą do zgola innej instytucji prawa karnego. Zastosowana technika łączenia kar i

tak korzystniej kształtuje sytuację procesową skazanego, bowiem choć orzeczono karę wyższą niż najwyższa kara jednostkowa w danej grupie przestępstw, to jest ona jednak niższa od ich sumy.

Stosownie do brzmienia art. 576 § 1 kpk należało stwierdzić, że w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym wyroki podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu (pkt 2 wyroku).

W myśl art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego. Skazany przebywa aktualnie w zakładzie karnym, gdzie będzie odbywał karę kilku lat pozbawienia wolności. Nie uzyskuje żadnych dochodów. Dlatego też już na tym etapie postępowania należy przewidywać bezskuteczność egzekucji kosztów sądowych (pkt 4 wyroku).